

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Evert Kuijt

Titel: De reis van Pjotr en Lamir, deel 1

Druk: 1

175 blz.

Prijs f 12,50, ingenaaid. Inhoud: De vader en moeder van Pjotr (leeftijd?) en Lamir (8 jaar) worden vanwege hun geloof opgepakt. De beide jongens weten te ontkomen. Ze gaan - het plan was al van tevoren doorgesproken - met de trein op weg naar een oom en tante. Onderweg maken ze kennis met ds. Irgowitz, met de verrader Costin en met twee mannen in het tenue van de geheime staatspolitie, die later verklede beschermers blijken te zijn van rondreizende predikanten en andere christenen die hulp nodig hebben. Ze heten Alex en Mihail. Het duurt overigens geruime tijd voordat de vijf mensen elkaar geheel vertrouwen. Het verraad en het bedrog loeren immers overal! Als de trein moet stoppen vanwege opgehoopte sneeuw, weten de beide jongens met ds. Irgowitz te ontsnappen, dankzij de hulp van Alex en Mihail. Na een moeilijke reis door het bos vinden ze onderdak voor de nacht. De dag daarop wordt ds. Irgowitz opgepakt - het werk van Costin. Pjotr en Lamir worden echter meegenomen door Alex en Mihail. Ze weten ds. Irgowitz te bevrijden en de politiemannen in hun vrachtauto vast te binden. Het vijftal kruipt in de politieauto -die Alex en Mihail overigens niet langer willen houden dan nodig is - en gaat er vandoor. Ze ontsnappen op wonderlijke wijze aan een achtervolging en weten de predikant in het dorp K. te brengen, waar hij een kerkdienst leidt. Alle vrienden komen er diep onder de indruk en gesterkt vandaan. Het is dan middernacht. Direct worden de jongens nu door Alex en Mihail bij hun oom en tante gebracht, waar ze gastvrij worden opgenomen. Beoordeling: Dit verhaal wil iets laten zien van de moeilijkheden die christenen en hun kinderen ondervinden in landen achter het 'ijzeren gordijn'. Het is goed, wanneer onze kinderen van ongeveer 12 jaar en ouder dit boek lezen. Dat de schrijver meer wilde geven dan boeiende kinderlectuur, blijkt wel uit het door hem toegevoegde 'Woord vooraf' (blz. 5) en de opmerking onderaan blz. 4 dat men giften kan zenden aan de organisatie de 'Ondergrondse Kerk' te Zeist. Ook onderbreekt de schrijver bijv. op blz. 20 het verhaal door een alinea met commentaar (reg. 10-14) en op blz. 44 richt hij zich eveneens met een toelichting tot de lezers (reg. 21-23). Ik heb een paar vragen en opmerkingen. Berust het verhaal inderdaad zozeer op feiten dat bepaalde namen uit voorzorg met een beginletter worden aangeduid? Of hebben we hier te maken met ÆfÄ©ÄfÄ©n van de vele middelen die een schrijver ten dienste staan om een bepaald effect te beogen? (Bijv. blz. 10: het dorp V., blz. 12: meneer B., blz. 135: het dorp K.) Maar waarom worden andere namen dan wel voluit geschreven. Hierboven sprak ik over door de schrijver toegevoegd commentaar in het verhaal. Is dat juist? Moet het verhaal niet voor zichzelf spreken? Stilistisch is de zin: "Om krant" (blz. 22, reg. 6-7) niet fraai. Gezien de eraan voorafgaande regel, lijkt me het volgende beter: "Om storen, heeft hij het blad dubbel gevouwen". Wat het taalgebruik van Pjotr en Lamir betreft, is het de taal van een achtjarig kind, als de schrijver Lamir laat zeggen over zijn ouders: "We kunnen hun hulp en bescherming nog zo moeilijk missen!?" Uiteraard zijn dit slechts kleinigheden. Ik kan alle ouders van harte aanbevelen dit boek voor hun kinderen te kopen. Ook raad ik ze aan met hen over de inhoud ervan te spreken en samen met hen te zoeken naar een voor hen geschikte vorm om de helpende hand te reiken. Het zou tenminste jammer zijn wanneer het leed van Russische christenkinderen alleen zou dienen tot ontspanning van Nederlandse christenkinderen. De prijs van het boek is wel wat aan de hoge kant. d. P.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1980
